

AGENDA DEL MES DE FEBRER DE 2026

- 1 Diumenge IV de durant l'any. Festa.
- 2 Dilluns. Presentació del Senyor. Festa.
- 8 Diumenge V de durant l'any. Festa.
- 12 Dijous. Santa Eulàlia. Solemnitat.
- 15 Diumenge VI de durant l'any. Festa.
- 18 Dimecres de Cendra.
- 22 Diumenge I de Quaresma. Festa.

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.

Dissabtes, a les 18 h.: Estudi d'evangeli.

Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue a càrrec de l'organista titular de l'Oratori, Bernat Bailbé. Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (30) Febrer de 2026

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (V)

-«L'esperança que no defrauda neix de l'amor i es basa en l'amor que brolla del Cor de Jesús traspasat a la Creu... La seva vida es manifesta en la nostra vida de fe.... L'esperança cristiana es basa en la fe i es nodreix de la caritat, i així permet avançar en la vida"...

L'Any Sant ens demana una conversió sincera i profunda no només –perdó per la imatge– a nivell "terrestre", a la superfície; les coses que fem, les activitats i els mètodes pastorals, la dinàmica de la vida eclesial... ens demana una autèntica conversió en primer lloc a l'"underground" (per continuar amb la imatge), on es troben les arrels de creure i viure com a deixebles del Senyor: conformar la nostra vida personal, la nostra manera de pensar i avaluar les coses a Jesús, el nostre actuar; acollir tots els seus ensenyaments, les veritats de la fe, la visió de la realitat que prové d'ell; un camí seriós de pregària, d'escolta de la Paraula de Déu i del Magisteri i la Sagrada Tradició; l'acceptació de la Gràcia que el Senyor ens ofereix mitjançant els Sagraments; l'aposta per la caritat fraterna concreta i veritable; preguntant-nos també si, a l'arrel del "cansament" de molts de viure la fe, hi ha el que, en una entrevista recent, el card. Jozef de Kesel, va definir "un malentès del terme 'actualització'". I ha afegit: *"Actualitzar vol dir obertura al món, però no adaptació al món. A la Bíblia, la temptació del poble de Déu ha estat sempre ser com les altres nacions, però si l'Església ha d'oferir només allò que es pot escoltar en altres llocs, no tindrà cap atractiu. L'Església haurà de ser més confessional: donar testimoni de l'Evangeli de la manera més autèntica possible a través de paraules i accions"*.

-«A més de treure esperança de la gràcia de Déu, també estem cridats a redescobrir-la en els "signes dels temps" que el Senyor ens ofereix. Cal parar atenció al gran bé que hi ha al món per no caure en la temptació de considerar-nos aclaparats pel mal i la violència».

"Signes dels temps" positius no falten a l'Església, en aquesta Europa envellida i, més encara, en terres llunyanes... "Aquí vivim l'originalitat de la fe en Jesucrist", va dir l'arquebisbe de Dili parlant dels cristians als qui li preguntaven per què era tan viu... Aquests "senyals" ens interpel·len: l'Església és realment viva –les nostres comunitats són realment vives– quan viuen aquesta "originalitat", aquesta fidelitat a l'origen, l'adhesió conscient a Jesucrist: en absolut El recordo, però estic present en Ell i visc a l'Església.

Febrer: quan l'ànima es desperta en silenci

Febrer arriba amb la seva brevetat discreta, gairebé com si no volgués fer soroll. Trenta dies justos —i de vegades ni això. Enmig de l'hivern, entre el fred i els dies curts, sembla que el temps s'amagui. Però a ulls de Déu, res és petit si es viu amb amor. També un mes com febrer pot ser un temps de gràcia, d'aquells silenciosos que no criden l'atenció però que poden canviar-nos el cor.

Aquest mes, l'Església ens fa caminar encara dins del temps litúrgic ordinari. No tenim les grans celebracions del Nadal ni tampoc hem arribat al clam de la Pasqua. I pot semblar que "no passa res". Però justament aquí rau la bellesa del temps ordinari: ens convida a descobrir la presència de Déu en el quotidià, en el més senzill, en la rutina que a vegades ens cansa però que pot ser terra sagrada si l'habitam amb fe.

"Ell no cridarà, no alçarà la veu, no la farà sentir pels carrers"
(Isaïes 42,2)

Així actua Déu. Amb discreció, però amb profunditat.

El Senyor ens parla en el silenci d'un febrer tranquil. Ens convida a mirar endins, a reconèixer-lo en l'interior del nostre cor. Perquè també nosaltres, com febrer, som fràgils, breus, finits... Però estimats per sempre.

"Tu m'has sondejat, Senyor, i em coneixes" (Salm 138,1)

I aquest any, febrer ens obre també la porta a la Quaresma, que comença el dimecres 18. La cendra que rebrà el nostre front aquell dia ens recordarà que som pols, sí, però també que som obra de les mans del Creador, cridats a renéixer amb Crist. És una crida urgent i serena alhora:

"Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí" (Marc 1,15)

Per això, febrer pot ser viscut com un despertar de l'ànima, una mena de "matí" espiritual. Abans que arribi la Pasqua, abans que sonin les grans paraules, el Senyor ens demana només una cosa: que ens deixem mirar per Ell. Que obrim el cor. Que ens reconciliem. Que tornem a la font. Que trenquem les cadenes interiors que ens pesen —el desànim, l'orgull, la indiferència— i fem espai perquè l'Esperit hi pugui fer nova totes les coses.

"Ara és el moment favorable, ara és el dia de la salvació" (2 Corintis 6,2)

És moment de revisar la vida amb humilitat, però també amb esperança. Hi ha coses que han de morir, però hi ha moltes més que volen néixer. Hi ha racons foscos dins nostre, però hi ha una llum més gran que vol habitar-los. Jesús no ens demana ser perfectes abans de començar: ens demana només el desig sincer de tornar a Ell.

"No vull la mort del pecador, sinó que es converteixi i visqui" (Ezequiel 33,11)

Potser podem començar per la pregària, per un temps cada dia per escoltar el seu Evangeli. O potser per reconciliar-nos amb algú. O per cuidar millor del proïsme. Cada gest d'amor, per petit que sigui, és un pas cap a la Resurrecció.

Com a comunitat de l'Oratori, aquest febrer és també una oportunitat per acompanyar-nos els uns als altres. Per mirar-nos amb misericòrdia, per pregar junts, per compartir aquest camí de preparació cap a la vida nova que ens espera.

Que febrer no passi com un mes més. Que sigui, per a cadascú de nosaltres, una porta oberta a Déu. Que aquest temps aparentment breu i sense lluentors sigui, en realitat, un temps fecund, on el cor s'abraona al silenci i l'ànima s'obre a la llum.

"Desperta't, tu que dorms, i aixeca't d'entre els morts: Crist t'il·luminarà"
(Efesis 5,14)

I aquest any:

Albert Marsé Castillo

